

KÖSZÖNTŐ¹

**Tisztelt Meghívott Előadók! Tisztelt Vendégeink!
Tisztelt Vezetőtársak! Tisztelt Kollégák!**

Tisztelettel köszöntöm Önöket Országos Parancsnok Úr és a magam nevében „*A társadalmi kohéziót erősítő, reintegrációs, visszaesést csökkentő bűnmegelőzési programok bemutatása*” című konferencián, köszönöm, hogy elfogadták meghívásunkat.

Én Schmehl János vagyok, a büntetés-végrehajtás országos parancsnokának biztonsági és fogvatartási helyettese. Az én irányításom alá tartozik többek között a fogvatartottak reintegrációját célzó programok végrehajtása, fejlesztése. Immár több mint 30 éves, a szolgálati beosztásomat végigjárt pályafutásom alatt volt alkalmam testközelből tapasztalni azokat a változásokat és fejlődést, amelyet a szervezet az adott szakfeladat tekintetében véghezvitt, különösen az elmúlt tíz év viszonylatában.

Sokan vannak Önök között, akik részt vettek a tavalyi évben – a szintén reintegrációs témában és online módon – szervezett rendezvényünkön. Joggal merülhet fel a kérdés mindenkiben, hogy van-e létjogosultsága egy időben ily közeli, hasonló tematikájú eseménynek.

Amikor kollégáim felvetették a konferencia ötletét, magam is elgondolkodtam azon, hogy bő fél év elteltével indokolt-e egy újabb konferencia megtartása. A kételyeim azonban nagyon hamar eloszlottak, és remélem a nap folyamán ez Önökkel is így fog történni.

Egyfelől időről-időre hasznos szélesebb körben is áttekinteni egyes szaktevékenységeinket, másfelől viszont a büntetés-végrehajtás egésze folyamatosan fejlődik, változik. Minden változás kihat a szervezet egyik céljának, a fogvatartottak reintegrációjának megvalósítására is. Újabb és újabb kihívásokkal szembesülünk, amelyek feladatokat, de egyben lehetőségeket is teremtenek az adott célhoz való közelebb kerülésre. Számos olyan fejlesztésünk, előrelépésünk, együttműködésünk van, amelyek kiemelten fontos és új elemeket tartalmaznak a tavalyi évhez képest.

¹ Elhangzott: 2022. május 4-én

Ide tartozik: az európai uniós forrásból megvalósított, a fogvatartottak oktatásba, szakmaképzésbe történő bevonását előtérbe helyező EFOP projekt továbbvitele és jövője, a Központi Kivizsgáló és Módszertani Intézet részlegként történő funkcionálása és kiterjedtebb szakmai munkája, a saját „Félutas Ház” programunk elindítása és továbbfejlesztése, a büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelők megnövekedett szerepköre és végül – de egyáltalán nem utolsósorban – a Nemzeti Bűnmegelőzési Tanács által támogatott projektek végzése, kiterjesztése.

Ezúton köszönöm meg a társszervek és az együttműködő szervek részvételét, akik közül ma többen előadást is tartanak. Külön öröm ez számunkra, mert ezekből az előadásokból mi is minden esetben tudunk épülni. Azon felül, hogy érdekes számunkra, hogy hogyan látják mások a mi munkánkat és milyen értékelést adnak róla, az együttműködő szervek külsős szemmel adott visszajelzései eredményeink további rétegeit, illetve az esetleges hiányokat, további fejlesztési lehetőségeket is feltárják előttünk.

Úgy is fogalmazhatok, hogy ezek az alkalmak mérföldkövek és iránytűk is egyben. Mérföldkövek, mert az elért eredményeket megállapítják, rendszerként láttatják, szintetizálják. De iránytűk is, mert szinte akarat nélkül is kijelölik azt az utat, amelyre rá kell fordulnunk, amelyiken közösen tovább kell haladnunk.

És a hangsúly itt a „közösen” szón van.

Egyedül nem megy. Igaz ez egyfelől a reintegráló szervezetre – szükségünk van minden szakterület munkájára. A társadalomba való visszavezetéshez egyaránt nélkülözhetetlen:

- a rend, a rendezettség és a fegyelem betartatása,
- a munkához szoktatás,
- az oktatásba, szakmaképzésbe történő bevonás,
- az egészségügyi-higiéniai igényesség megteremtése, növelése,
- továbbá a családi kapcsolatok megerősítése.

Másfelől mindehhez partnerek is kellenek. Ezért kötöttünk együttműködési megállapodásokat az oktatási, munkaadó, állami, civil és vallási szervezetekkel mind helyi, mind pedig központi szinten, amelyeknek a keretében elvégzett munkát ezúton is köszönöm mindenkinek.

A belső és külső együttműködésekön kívül azonban van egy harmadik, és igen fontos tényező – a befogadó környezet, amelynek szerepe nem lebecsülendő. Ez az az elem, amelyet eddig csak kevésbé tudtunk befolyásolni. Meggyőződésem, hogy a legtöbb

visszaesést a befogadó és megtartó közösség hiánya okozza, a bűnismétlés sokszor a bűnözői életformát folytató közvetlen környezet következménye. A már említett Félutas Ház programunk ezt a hiányt hivatott betölteni. A tapasztalatok pozitívak, ezért a program további jelentős fejlesztésén gondolkodunk. Részleteiben Kovács Mihály bv. ezredes úr fog beszámolni az elképzelésekről.

Tudjuk, hogy a munka megtartó erő. Ahhoz, hogy az elítélteknek szabadulásuk után azonnal legyen lehetőségük dolgozni, elsősorban egy prosperáló nemzetgazdaságra van szükség. Hiszem, hogy ehhez mi is hozzá tudunk járulni, legfőképpen a tisztességes és elhivatott munkánkkal, és a ránk bízott állami vagyron felelős, átlátható, célhoz kötött és pénzügyi eredményeket is felmutatni képes, jó felhasználásával, kezelésével, amint tettük ezt az elmúlt években. Az elkövetkező, gazdasági szakemberek által pénzügyileg nehéznek jósolt években ebből a nézőpontból is nagy lesz a felelősségünk.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Mondanivalónk tehát van, a szakmai érdeklődők adottak. Én a magam részéről köszönöm, hogy meghallgattak, és ezennel át is adom a szót első előadónknak.

*Schmehl János bv. vezérőrnagy
az országos parancsnok biztonsági
és fogvatartási helyettese*

Fotó: Bv. fotó